

O ŽIVOTU I RADU PROF. DR. DIONISA SREBRENOVIĆA U POVODU PETOGODISNJICE SMRTI

Uvod

U kolovozu 1993. navršilo se pet godina od smrti prof. Dionisa Srebrenovića, znanstvenika koji je ostavio duboki trag na Geodetskom fakultetu i u hrvatskoj vodoprivredi. Prigoda je to da se s vremenske udaljenosti, kad je životni opus završen, može realnije i trezvenije dati »curriculum vitae«, što je ujedno izraz zahvalnosti i poštovanja koje osjećamo za prof. Srebrenovića. To tim više što neposredno nakon njegove smrti nije opširnije pisano o njegovom životu i radu.

Potrebno je u početku istaknuti da je prof. Srebrenović unaprijedio hidrologiju i hidrotehniku unutar hrvatskoga vodnoga gospodarstva, te time znatno pridonio njenom ugledu i izvan zemlje. Posebno je zaslužan za rad na Geodetskom fakultetu gdje je unaprijedio nastavu u kulturno-tehničkom usmjerenju te izradio brojne znanstvene radove primjenom novih metoda obrade na području hidrologije.

Iza prof. Srebrenovića ostaje neizbrisiv trag koji je ostavio svojim djelom i koji će biti trajno ubilježen u anale znanstvenika na Geodetskom fakultetu, a istodobno i u hrvatskom vodnom gospodarstvu.

Životopis

Profesor dr. Dionis Srebrenović rodio se 9. listopada 1912. u Požegi gdje je pohađao osnovnu školu, a u Bjelovaru je završio gimnaziju 1932. godine. Iste godine upisao se na Geodetsko-kulturno-inženjerski odjel tadašnjeg Tehničkog fakulteta u Zagrebu na kojemu je i diplomirao 1937. Odmah je pozvan na odlučne vojne rokove gdje je završio školu za pričuvne časnike 1938. godine.

Nakon izlaska iz vojske 1938. godine dobio je prvo zaposlenje u francuskoj tvrtki Batignol koja je imala koncesiju za izgradnju željezničke pruge Bihać—Knin. Tu je kratko radio, i u drugoj polovici 1938. godine vratio se u Bjelovar gdje je oko dvije i pol godine, do kraja 1940., radio u privatnoj geodetskoj poslovnici Zechner. Odatle je, nakon osnivanja Banovine Hrvatske, otišao raditi u državnu službu u Hidrotehničku sekciju u Derventi. Tu je bio na mjestu referenta za vodogradnje. U proljeće 1942. prešao je raditi u tadašnji Hidrotehnički odjel u Slavonskom Brodu gdje je na mjestu referenta za vodogradnje ostao do kraja rata 1945.

Nakon rata, od 1945. radi jedno vrijeme u Okružnom narodnom odboru u Bjelovaru, a 1947. dolazi u Zagreb. U Zagrebu radi u novoosnovanom Zemaljskom zavodu za regulacije i melioracije NR Hrvatske u timu stručnjaka za obnovu zemlje. Nakon ukinuća Zavoda osnovano je više projektantskih i izvođačkih poduzeća, među njima i Hidroprojekt, u kojemu je prof. Srebrenović radio sve do 1954. Tu stječe i prva prava terenska i projektantska iskustva uz svoje starije kolege. Tu »peče« zanat na terenskim radovima, na projektiranju, tu uviđa što projektantu treba da bi bolje obradio projekt, tu vidi sve teškoće tadašnjih projektanata i tu u njemu sazrijevaju ideje o potrebi drukčijeg pristupa u obradi hidrologije koja je preteča svih projektantskih radova.

Rad u Zavodu i kasnije u Hidroprojektu počeo je s obveznim terenskim radovima snimanja podloga za projektiranje na prostoru Lonjskog i Mokrog polja

nizvodno od Siska. Tu je upoznao svu težinu terenskih radova u teško prohodnim močvarama u jesen i zimu 1947. Tada je, upravo zbog teških terenskih uvjeta na trasiranju i snimanju kanala, uvidio stvarnu težinu rješenja kompleksne problematike Lonjskog polja koja se »rješava« već više od 250 godina.

Negdje u početku 1952. dolazi do osnivanja novih ili ponovnog djelovanja starih Vodnih zajednica u SR Hrvatskoj. U proljeće 1954. odlazi u Bjelovar na dužnost prvog direktora novoosnovane Vodne zajednice Česma—Glogovnica. Uspijeva odmah osobno organizirati i stručni rad. Pokreće izradbu idejnog projekta regulacije rijeke Česme i njenih pritoka i rješenje zaobalnih voda koje sam vodi i dovršava za natječaj. Već 1955. počinju prvi radovi na regulaciji rijeke Česme.

Nakon četiri godine rada u Bjelovaru ponovno dolazi u Zagreb. Godine 1958. započinje izradba velikog i cjelovitog projekta Save pa se traži njegovo uključivanje u taj posao. Prelazi u poduzeće Projekt gdje kao samostalni projektant radi na tom projektu.

Za vrijeme rada u poduzeću Projekt obranio je 1959. godine na Građevinskom odjelu tadašnjeg AGG fakulteta u Zagrebu, doktorsku disertaciju s naslovom: »Vodne količine s oborinskog područja savsko-dravskog međurječja u Hrvatskoj« te je 1960. promoviran na stupanj doktora tehničkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu. Taj rad otvara mu put na fakultet. 1. ožujka 1961. izabran je za izvanrednog profesora na Geodetskom odjelu AGG fakulteta a 1968. za redovnog profesora na Geodetskom fakultetu.

I pored velike angažiranosti na nastavno-pedagoškom radu na fakultetu, na kojem ostaje do umirovljenja 1982., bio je vezan i za rad u gospodarstvu u Poduzeću Projekt, a od 1967. u Direkciji za Savu sve do smrti 1988. godine.

Umro je 22. kolovoza 1988. u 76. godini života i pokopan je na groblju Mi-rogoj u Zagrebu uz prisustvo obitelji, profesora, studenata, suradnika, kolega i štovatelja.

Stručni radovi

Od prvih stručnih poslova u kojima sudjeluje kao projektant-suradnik ili projektant, ističu se radovi na glavnim ili idejnim projektima: na Odušnom kanalu Lonjsko polje po koncepciji iz 1947., na odvodnjavanju kazete Topolovac, crpnoj postaji Sašna Greda, nadopuni idejnog projekta Lonjsko polje i drugima. Postupno preuzima i samostalne radove pa projektira nasipe u kazeti Topolovac, natapanje rižišta u Jelas-polju, a od 1949. godine i veće samostalne poslove koje je radio od 1950. do 1954. u Hidroprojektu. Nakon toga radi u Bjelovaru idejni projekt regulacije Česme i pritoka s odvodnjom, spojni kanal Ilova—Pakra i druge.

Dalje slijedi niz projekata: istočni lateralni kanal Slobošćine, zapadni lateralni kanal Trnave, regulacija potoka Trnave i drugi (1960., 1961.). U sklopu vodoprivredne problematike Save izrađuje studiju prevođenja Drine s Pivom i Tarom (1961.), prevođenje voda Drave, melioraciju i regulaciju Gomjenice i druge.

Iskušao se i u projektiranju ribnjačarskih površina u idejnim projektima Ribnjačarstva Križ i Ribnjačarstva Piljenice (1962.). Izradio je studiju regulacije Save u Zagrebu (1963.). Veliko iskustvo koje je do tada stekao bilo je odlučujuće da mu se povjeri izradba Vodoprivredne osnove srednje i donje Save, prve osnove koja se radila na ovim prostorima. Nakon poplave Save u Zagrebu 1964. izradio je glavne projekte za desne i lijeve nasipe uz Savu od Savskog mosta uzvodno do Podsuseda (1965.). U to vrijeme radi i studije, Visoki vodni nivoi Dunava i Drave u području Baranje (1966.) i Velike vode i evakuacija iz akumulacija (1966.). Izradio je Vodoprivrednu osnovu Mirne s Bujštinom i studiju vodoprivredne problematike sliva Raše (1967.), a nakon poplava Drave 1965. niz projekata u Baranji.

Od 1967. godine angažiran je kao stručni savjetnik u Direkciji za Savu gdje poslije velikih poplava 1964. dolazi do novih inicijativa za konačno rješenje Save i nizinskih površina na lijevoj i desnoj obali. Tu u potpunosti dolazi do izražaja njegov stvaralački potencijal. U vrlo kratkom vremenu predlaže novo rješenje

obrane Zagreba, Siska i Karlovca od poplava (1967.), a kako se predviđaju i veliki radovi u dolini Save, radi Metodologiju za izradu hidrologije rijeke Save (1967.), a istodobno počinje izradbu i novoga velikog idejnog projekta »Obrana od poplave Gornjeg Posavlja« (1969.) u sklopu kojeg se nalazi nekoliko većih projekata kao odušni kanali: Odra, Lonja—Strug, Kupa—Kupa, spojni kanal Zelina—Lonja—Glogovnica—Česma, rješenje retencija Lonjsko i Mokro polje a u tom sklopu su upravo sva područja s lijeve i desne obale Save od Zagreba do Stare Gradiške. Ta rješenja i pojedine projekte radio je postupno od 1969. do 1980. godine.

Samo opis rada na rješenju gornjeg i srednjeg Posavlja bio bi dostatan da se shvati njegov udjel i značenje koje ima to rješenje u relacijama Hrvatske. Povijesna je činjenica da su se rješenja za Lonjsko i Mokro polje počela predlagati prije 250 godina i od tada se stalno odgađala. Nakon 1967. godine dolazi do realizacije tih želja zahvaljujući pogodnim materijalnim osnovama društva i odgovornima u vodoprivredi koji su shvatili pravi trenutak da se to može realizirati, a zahvaljujući i osobi koja je imala snage i sposobnosti da se s tim problemom uhvati u koštac i da ga tehnički riješi.

Tijekom izradbe projekta »Studija uređenja i regulacije rijeke Save« koji su od 1968. do 1972. radili Ujedinjeni narodi a izradile strane tvrtke (Prag—Rim), prof. Srebrenović kao stručni savjetnik Direkcije za Savu predložio je koncepciju metodologije za izradbu hidrologije sliva Save koju su obrađivači potpuno prihvatili i prema njoj obavljali obradu.

To je bio razlog da je njegova metodologija hidrološke obrade prihvaćena u raznim projektima pa i u Metodologiji za izradu vodoprivredne osnove bivše Jugoslavije. Isto tako se posebno mora istaknuti da su strani obrađivači projekta Save, tijekom obrade ekonomskih efekata svih predloženih rješenja, na matematičkom modelu valorizirali i sva prethodna rješenja za gornje i srednje Posavlje s obranom Zagreba, Siska i Karlovca što ih je izradio prof. Srebrenović i da su u potpunosti kao konačna, prihvatili sva njegova rješenja uz visoku stručnu ocjenu.

Kasnije je izradio još niz studija: Hidrologija melioracionih areala Srednjeg Posavlja (1982.), Identifikacija stupnja zaštite od poplave Srednjeg Posavlja (1983.), Hidrološka studija Lonjskog polja (1984.), Proračun transformacije hidrograma velikih voda Save u Zagrebu (1985.), Utvrđivanje režima podzemnih i površinskih voda u području Lonjskog i Mokrog polja te retencije Kupčina nakon izvedbe sistema Srednjeg Posavlja (u sklopu ekološko-biološke studije (1985.)).

I što reći na kraju opisa, kad se zna da je za izradbu samo jednog projekta potrebno više mjeseci, za izradbu studije puno više, a za vodoprivrednu osnovu i više godina. Tada se tek može spoznati veliki uloženi trud, napor i vrijeme potrebno da se to ostvari.

Znanstveni radovi

Nije lako razdvojiti njegov stručni od znanstvenog rada, jer od prvih samostalnih radova unosi svoju metodu koja mu omogućuje kasnije vrlo kompleksne obrade, što ga napokon i uvrštava među naše vrhunske hidrologe. Nikad u stručnom ni kasnije u znanstvenom radu nije nikoga kopirao, uvijek je imao svoju metodologiju, svoju obradu i u svakom je radu dao nešto novo. To je odlika njegova postupnog razvoja, jer iza svake obrade vidi mogućnost boljeg, elegantnijeg rješenja, što već u sljedećem radu primjenjuje.

Kad je počeo samostalno projektirati, uvidio je da se hidrološka problematika rješavala primjenjujući razne formule stranih autora. Te formule bile su jedine u uporabi u našoj praksi, a predstavljale su posljedak istraživanja s relativno udaljenih prostora, uglavnom srednje Europe.

Već u svojim prvim hidrološkim radovima prof. Srebrenović odbacuje uporabu empiričkih formula stranih autora. Odlučuje se primijeniti vlastite empiričke formule, određene na osnovi izmjerenih podataka (kiše, protoke, vodostaji) u našim područjima. Prednost je dao pronalazenju formula za proračun maksi-

malnih vodnih količina potrebnih pri dimenzioniranju hidrotehničkih objekata. Rabio je tada vrlo oskudne podatke mjerenja palih oborina i količina otjecanja na slivovima između Drave i Save. U publikaciji »Maksimalne vodne količine na brdskim slivovima savsko-dravskog međurječja u Hrvatskoj« (Tehnička knjiga, 1953.) dao je prve formule. To je mogao uraditi jer je dobro spoznao bit i oblikovanje formula prikladnih za praktičnu uporabu, kao vrsni matematičar i poznavatelj svih utjecajnih čimbenika u formiranju velikih vodnih količina. Imao je izvanredan smisao i osjećaj za istraživački rad što mu je uvijek davalo poticaj za nove ideje i pronalaženje novih rješenja.

Nedugo nakon toga objavljuje članak: »Maksimalni specifični dotoci s ravnih melioracionih područja« (Građbeni vestnik, 21—22, 1953), gdje primjenom kišnih intenziteta i vremena skupljanja pronalazi otjecanja i s pomoću njega daje formulu za proračun količina otjecanja na ravnim nizinskim područjima u Hrvatskoj. Kako su se tada počeli izvoditi veliki melioracijski i regulacijski radovi u dolini Save, te formule su prihvaćene u praksi kao pravo olakšanje i bile su velika pomoć inženjerima u praksi.

Sljedi rad »Kišni intenziteti — važan faktor za određivanje ekstremno velikih vodnih količina kod malih vodotoka« (Građevinar, 1, 1953.) a potom »Kretanje vode u prirodnim tokovima i kanalima pez pada« (Građevinar, 6, 1954.) u kojemu je na svojstven način određen oblik diferencijalnih jednadžbi nejednolikog tečenja primjenljiv za praktične potrebe računanja. U članku »Odnos oborine koja padne i otječe u okviru mjeseca« (Vodna zajednica, 2, 1957.) daje mogućnost proračuna koeficijenta otjecanja po mjesecima. Istodobno objavljuje i rad »Mjerdavne količine vode za dimenzioniranje objekata poljoprivrednih melioracija« (Građevinar, 2, 1957.) gdje ističe potrebu proračuna što realnijih vodnih količina, koje utječu na veličinu tih objekata.

U to vrijeme radi mnogo i uporno, bez pravog odmora, pa se unatoč zauzetosti na velikim radovima u praksi, odlučuje na daljnji istraživački rad. Obavlja statističku obradu kišnih intenziteta Gumbelovim postupkom za kišomjernu postaju Zagreb za razdoblje opažanja od 70 godina te analizom ovisnosti padalina i otjecanja u slivovima Česme i Ilove, određuje matematičku prilagodbu i time daje nove (uvjetno zvane »druge«) formule za određivanje maksimalnih vodnih količina na ovim prostorima. Tu pokazuje mogućnost proračuna velikih voda za razna povratna razdoblja uz novu obradu sa samo dva parametra — površinom sliva i srednjim padom sliva. Taj postupak prikazan je u doktorskoj disertaciji koju je obranio 22. prosinca 1959.

Nedugo nakon toga izlazi publikacija »Kišni intenziteti i njihova primjena u određivanju maksimalnih vodnih količina« (Građevinska knjiga, Beograd, 1960.) kojom upotpunjuje i zaokružuje prethodni rad i time široj stručnoj javnosti omogućuje korištenje formula za projektiranje. Nakon tih radova objavljuje i rad »Zapremina vodnog vala velikih voda s malih slivnih površina« (Vodoprivreda, 10, 1960.) u kojemu na poseban način prilazi oblikovanju i definiranju oblika vodnog vala na malim slivovima. Odmah potom izlazi rad »Učestalost dnevnih kiša i jaki kišni intenziteti u relaciji s godišnjom oborinom« (Građevinar, 2, 1960.) gdje definira odnos jakih kiša i godišnje oborine.

Nakon tog razdoblja usredotočuje se na određivanje specifičnosti hidroloških parametara sliva, napose velikih slivova jer radi na kompleksnim rješenjima Drave i posebno Save.

Godine 1970. organizirao je u Zagrebu međunarodni seminar: »Primjena matematičko-statističkih metoda u hidrologiji i za njega izradio dva rada koji su kasnije služili kao priručnici generacijama studenata i stručnjacima u praksi.

Dotadašnje znanje i dugogodišnji rad objelodanjuje u prvoj većoj knjizi »Problemi velikih voda« (Tehnička knjiga, Zagreb, 1970.) gdje na 277 strana prikazuje metodologiju potrebnu za određivanje ekstremno velikih voda. Tumači hidrološke pojmove i definira razne hidrološke pojave (oborine, otjecanje, temperature i dr.). Knjiga je služila studentima ali još više stručnjacima u praksi. Zapažena je i u inozemstvu i često spominjana i među američkim znanstvenicima. Tom knjigom je zaokružen njegov dotadašnji stvaralački opus. U knjizi

su dalje razrađene i bolje definirane formule za proračun maksimalnih vodnih količina za brdska i nizinska područja (uvjetno nazvane »treće« formule), koje po novodefiniranim parametrima sliva omogućuju jednostavniju primjenu formula svrstanih po veličinama sliva.

Neposredno iza pojave knjige, o spoznaji iz jednoga velikog istraživačkog projekta piše članak »Maksimalni dotoci s ravnih melioracionih površina — Hidrologija površinske odvodnje« (Građevinar, 1 i 2, 1971.) koji daje novo rješenje za proračun velikih voda na nizinskim arealima, tada vrlo aktualnim u Hrvatskoj, zbog velikih melioracijskih radova u dolini Save.

U to vrijeme radi na više različitih stručnih problema, objavljuje više članaka i tri knjige: »Podzemno odvodnjavanje horizontalnim drenažnim zahvatima« (Liber, Zagreb, 1975.), »Neki metodološki aspekti hidrološkog prognoziranja visokog vala Save i Drave« (Liber, Zagreb, 1978.) i »Podzemno odvodnjavanje« (Liber, Zagreb, 1981.). Te knjige su rezultat njegovog angažmana u realizaciji provedenja velikih melioracijskih radova u Hrvatskoj. Tada su izvršeni opsežni radovi zaštite od poplava, melioracijska područja su obranjena od poplava i na njima se stvaraju mogućnosti izvedbe sofisticiranih odvodnih sustava — cijevna drenaža. Navedenim radovima pomaže kadrovima u gospodarstvu da ovladaju tehnikom i da stručno izvedu poslove. U predzadnjem radu je uz nove aspekte prognoziranja velikih voda Save i Drave dao i nove (uvjetno zvane »četvrte« formule) za proračun velikih voda na malim slivovima s mogućnošću proračuna bilo kojega povratnog razdoblja.

Još od pojave prvih (1953.) a naročito nakon drugih i trećih formula, postalo je nepisano pravilo u praksi hrvatske vodoprivrede da se proračun velikih voda obavlja uglavnom prema tim formulama.

Da je tada smatran našim vrhunskim hidrologom, pokazuje i to da je na poziv Leksikografskog zavoda sastavio poglavlje »Hidrologija« u Tehničkoj enciklopediji broj 6 (Zagreb, 1979.).

Među posljednjim njegovim člancima je rad »Primjena stohastičkih procesa u hidrološko-ekološkim istraživanjima« (Građevinar, 5, 1982.) u kojemu, u skladu s novim postignućima svjetske hidrologije, primjenjuje stohastičke procese u već evidentno poremećenim ekološkim odnosima u podzemnim vodama oko Zagreba. Tu ulaže sve svoje sposobnosti da i predavanjima upozori javnost i odgovorno na ekološku katastrofu koja nas čeka ako joj se na vrijeme stručno i odgovorno ne suprotstavimo. Taj rad je upravo posvećen takvom stavu i zalaganju za očuvanje prirodnih resursa.

Za vrijeme rada na fakultetu, nositelj je više znanstvenih projekata. Jedan od projekata je »Gospodarenje površinskim vodama« u kojemu je obavio istraživanja i objavio pojedinačne radove: »Hidrološko prognoziranje« i »Definiranje vodnog režima melioracionih areala«.

Zadnje godine rada na fakultetu, uza sve prije navedene radove, uza stalnu nastavu i rad u gospodarstvu, uspijeva smoci vremena i snage za pripremu nove knjige. Radio je neprekidno, bez odmora, iako već u godinama i pri kraju vidno umoran, kao da je slutio da taj rad treba predstavljati krunu cjelovitoga njegova stručnog i znanstvenog opusa.

Knjiga »Primjenjena hidrologija« (Tehnička knjiga, Zagreb, 1986.) rezultat je njegova dugogodišnjega stručnog i znanstvenog rada na rješavanju vodoprivrednih problema, kako u praksi tako i u nastavno-pedagoškom radu na fakultetu. U knjizi je njegov ukupni stručnoznanstveni opus s područja hidrologije i predstavlja iznimku u našim relacijama, jer je prva takva knjiga tiskana u nas.

Radovima i člancima koje smo spomenuli nije potpuno iscrpljen njegov rad. Nabrojani su samo oni za koje smatramo da im je mjesto ovdje a navedeni nisu ništa manje važni, no njihovo nespominjanje ne umanjuje značenje njegova rada.

Izradio je brojne izvještaje, ekspertize i prijedloge, kao stručni izvjestitelj ili savjetnik na raznim skupovima, kongresima, seminarima i savjetovanjima ili po pozivu.

Nastavni rad

Za izvanrednog profesora Dionis Srebrenović postavljen je 1961. godine na Geodetskom odjelu bivšeg AGG fakulteta za predmete Melioracije i Praktična hidraulika s elementima hidrologije. Kasnije preuzima i predavanja iz predmeta Hidraulika. Istodobno 1960/1962. godine na Tehnološkom fakultetu predaje predmet Podzemna hidrologija, a od 1962. do 1964. i predmet Hidrologija i hidrogeologija za postdiplomski studij na istom fakultetu. U Beogradu je na Građevinskom fakultetu 1964/1965. predavao na postdiplomskom studiju Posebna poglavlja iz hidrologije. Godine 1968. postavljen je za redovnog profesora na Geodetskom fakultetu. Odmah nakon osamostaljenja Geodetskog fakulteta ujesen 1962. osjeća se potreba u praksi za profilom stručnjaka kulturne tehnike i te godine se, uz veliko zalaganje prof. Srebrenovića, utvrđuju dva smjera: geodetski i kulturno-tehnički. Tu je bio i organizator kulturno-tehničkog usmjerenja i sastavljač nastavnog plana tog studija po kojemu je počela školska godina 1963/1964. Nalazi se na čelu katedre za hidrauliku i u njoj su obuhvaćeni predmeti: hidraulika, hidrologija s hidrometrijom, melioracije, kanalizacija i vodovod, regulacija vodotoka, hidrotehnički objekti i sanitarna tehnika.

U kasnije osnovanom Zavodu za kulturnu tehniku (1975.) angažiran je u potpunosti, vrlo aktivan kao nositelj znanstvenih tema, u nastavi i u stalnoj suradnji s praksom.

Osim predmeta hidrologije, hidraulike i melioracija, predavao je i matematičko-statističke metode u hidrologiji i tim predmetima dao poseban doprinos kvaliteti i proširenju znanja mladih kadrova. Time je dao novu vrijednost spoznajama o značajkama hidroloških veličina, jer je primjena matematičko-statističkih metoda u hidrologiji relativno nova grana ove znanosti. Spoznao je njenu važnost na prognoziranju raznih hidroloških pojava te ju je primijenio u praksi i nastavi. U tom smislu bila su njegova nastojanja da u nastavi predoči što je moguće više novih spoznaja, da što više studenata zainteresira za kulturno-tehničko usmjerenje, uvjeren da je potreba za takvim kadrovima u praksi nužna. Njegovim zalaganjem ustrojen je postdiplomski studij iz melioracija koji je završilo pet magistara znanosti. Znatno je proširio i unaprijedio opseg predavanja na kulturno-tehničkom smjeru. Od prvih diplomanata 1967. godine pa do 1979. diplomiralo je oko 100 inženjera tog smjera. A upravo od 1967. godine počeli su u Hrvatskoj veliki hidrotehnički radovi na obrani od poplave, regulacijama vodotokova i melioracijama. I upravo su ti kadrovi bili nositelji hidrotehničkih radova toga vremena.

Stjecajem raznih okolnosti, prestao je studij ovog usmjerenja.

Ostale aktivnosti u struci, priznanja, nagrade

Prof. Srebrenović je aktivno sudjelovao u radu i bio član raznih fakultetskih, bivših republičkih ili saveznih tijela ili komisija. Bio je član tadašnjih međudržavnih komisija s Austrijom za Dravu i Muru te s Mađarskom za Dravu i Muru kao i bivših međurepubličkih za Drinu. Isto tako, bio je član i međurepubličke komisije za NE Krško, a za vrijeme izradbe projekta uređenja rijeke Save (1968—1972) bio je stalni član stručne komisije Koordinacijskog odbora tog projekta. S referatima je nastupao na više domaćih i međunarodnih skupova (Toronto, Budimpešta, Beograd, Dubrovnik i dr.) i na brojnim kongresima, savjetovanjima, seminarima i simpozijima. Bio je član u raznim stručnim komisijama: u bivšoj saveznoj komisiji za koordinaciju znanstvenog rada, u bivšem saveznom komitetu za međunarodnu hidrološku dekadu, u svjetskoj meteorološkoj organizaciji i dr.

Za uspješan dugogodišnji stručni i znanstveni rad odlikovan je tadašnjim Ordenom rada s crvenom zastavom. Najveće priznanje iskazano mu je 1974. godine nagradom »Nikola Tesla« za znanstveni rad. Ove godine Hrvatsko hidrološko društvo pokrenulo je inicijativu za osnivanje fonda »Prof. Dionis Srebrenović« za poticanje i unapređenje rada u hidrologiji i hidrotehnici.

Riječ na kraju

Možemo samo ustvrditi da prof. Srebrenović pripada među one naše stvaratelje i znanstvenike koji su ponijeli veliki dio tereta za promicanje i unapređenje struke i posebno svoje specijalnosti.

Ostaju zapamćene samo neke riječi izgovorene na sahrani kao oproštaj od predstavnika vodoprivrede:

»U našem vodoprivrednom žargonu postojao je uvijek i samo jedan PROFESOR pisan velikim slovima. U tom slučaju nije moglo biti zabune u redovima vodoprivrednika o kojem je čovjeku riječ«.

Eugen Čavlek, Branko Vujašinić